

institut har særlig betydning for Finland og Island, men det må anses for en fælles nordisk interesse at styrke disse landes økonomi.

Blandt de juridiske sager, der behandlede, er der særligt perspektiv i rekommandationen om retten til at skifte statsborgerskab efter højst tre års ophold i et andet nordisk land. I Danmark kræves for tiden normalt 7 års ophold og i de andre lande 5 års ophold. Juridisk udvalg havde peget på, at det — trods de senere års ligestilling af nordiske statsborgere på mange væsentlige områder — stadig er af stor betydning, at der er adgang til hurtigt at skifte statsborgerskab. Krav om statsborgerret stilles således bl. a. med hensyn til valgret, adgang til at udøve statstjeneste, ret til at drive visse former af næringsvirksomhed og i et vist omfang til at erhverve fast ejendom. Udvalget udtrykker ønsket om hurtig gennemførelse af denne rekommandation.

Med udgangspunkt i en rekommandation fra 1963 fik rådet til sessionen forelagt en ekspertundersøgelse vedrørende lovgivning om radioens og televisionens juridiske ansvar. Ekspertterne anså det for vanskeligt at gennemføre en ensartet nordisk lovgivning på dette område, men tilrådede, at der i hvert enkelt land indførtes bestemmelser om ansvar for udsendelserne, og at disse bestemmelser i hovedsagen kommer til at følge ensartede grundprincipper og retningslinjer. Udvalget finder det nyttigt, at Nordisk Råd har givet stødet til en behandling af dette problem.

Det kulturelle fællesskab er af central betydning for det nordiske samarbejde. At der her foreligger en næsten ubegrænset mængde opgaver, fremgår af den alsidige belysning af den nordiske kulturpolitik, som blev givet af undervisnings- og kulturministrene under sessionens store kulturdebat. Desuden blev der om en række konkrete spørgsmål vedtaget rekommandationer. Af disse ønsker udvalget først og fremmest at pege på dem, der tilsigter at styrke det nordiske sprog- og kulturfællesskab i den opvoksende slægt ved bevillinger til studieudvekslingsrejser mellem skolerne, til udvidet lærerudveksling samt ved foranstaltninger til udbygning af seminariernes undervisning i nordiske sprog.

Det fælles arbejdsmarked på kulturområdet foreslås udvidet til at omfatte bibliotekarerne. Af nye fælles forskningsopgaver ønskes samarbejde om arktisk medicin. Inden for den højere uddannelse foreligger efter henstilling fra rådet et forslag til en fælles institution for den videregående uddannelse af byplanlæggere. En Nordisk Råds Musikpris efter forbillede af den højt ansete litteraturpris vil bidrage til at udbrede kendskabet til nordisk musik i Norden og i omverdenen.

Udvalget hilser med tilfredshed det initiativ, som udfoldes på så mange af kulturlivets områder.

Som et led i ønsket om at sprede oplysning i udlandet om de nordiske lande og deres forhold og om det nordiske samarbejde vedtog rådet en rekommandation om samvirke mellem de statsligt finansierede eller understøttede institutioner for udlandsoplysning, d. v. s. Det danske Selskab, Svenska institutet og det norske udenrigsministeriums Kontoret for kulturelt samkvem med udlandet. Rekommandationen pegede særligt på udvidelse af den nordiske kursus-, lektorats- og publikationsvirksomhed og på oprettelse af et nordisk kultur- og informationscentrum i USAs vestlige stater. Udvalget understreger de værdifulde muligheder, en fælles optræden på disse områder rummer, fremfor alt i landene uden for Europa.

Inden for socialpolitikken henleder udvalget opmærksomheden på, at rådet har taget initiativet til at studere mulighederne for en harmonisering af lovgivningen på de forskellige sagsområder og har indledt dette arbejde ved at opfordre regeringerne til at undersøge forudsætningerne for en harmonisering af arbejdsløshedslovgivningen. Disse harmoniseringsbestrebelse sigter fremfor alt til at gøre de forskellige sociale ordningers opbygning så vidt muligt ensartet i hele Norden, mens omfanget af de sociale ydelser afhænger af de enkelte landes økonomiske og finansielle bæreevne.

Udvalget beklager, at det ikke lykkedes at skaffe flertal for et forslag om udarbejdelse af fælles regler for bekæmpelse af smitsomme husdyrsygdomme og for dyr-lægekontrollen med kød, således at kød, der er kontrolleret på denne måde og ved eksport